

ἀνάκτορα τὰ ποικίλα ἐπίσημα καὶ ἡμισπίσημα ὀχήματα, καὶ ἡσυχάζομεν.

Χθὲς περὶ τὴν 9ην ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς παρῆν εἰς τὰ ἀνάκτορα εἰς τὸ τσάϊ, ἔπειτα δὲ συνειργάσθη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Παράστημα ἀντηλλάγησαν βουλγαρικά εἰς τοὺς ἰδιούς μας καὶ ἑλληνικά εἰς τοὺς ἀκολούθους τοῦ ἡγεμόνος.

Σήμερον ἀνεχώρησε περὶ τὴν 11 καὶ ἡμέσειαν ὁ ἡγεμὼν καὶ ἔτσι τελειώνει καὶ αὕτῃ ἡ δουλειά.

Τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως Ἀσλάνη ἐπερρίψτε χθὲς ὁ ἀνακριτὴς κ. Δραγούμεης. Ἦδη πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ πρότασιν παρὰπομπῆς ἢ μὴ εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ κ. εἰσαγγελεὺς, ὅστις καθ' ἃ πληροποροῦμεθα εἶνε ὑπὲρ τῆς παραπομπῆς, ἀν καὶ ἡ εἰσαγγελία ἀπὸ τοῦδε ἐσχημάτισε πεποίθησιν περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Ἀσλάνη, ἣν θὰ ζητήσῃ ἀπ' ἀκροατηρίου. Ἡ νέα σύνοδος τοῦ ἐνταῦθα κακουργιοδικείου ἀρχεται ἀπὸ τῆς 30 Ἀπριλίου. Δικασθῆσονται δὲ καὶ αἱ δύο δίκαι, ἡ τοῦ Ἀσλάνη ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως καὶ ἡ τοῦ Χανιώτη ἐπὶ κλοπῇ.

Αὔριον λοιπὸν ἡ μεγάλη ἐορτὴ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου μετὰ τὸν Γεννάδιον.

Ὁ ἀκατάβλητος χοροσυνθέτης κ. Ν. Μηλιαρέσης λίαν προσεχῶς θὰ ἐκδώσῃ ὅλα τὰ ἔργα του ἐν Ἰταλίᾳ, ἀξίως διὰ τοῦτο πάσης ὑποστηρίξεως.

Ο ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΓ ΜΑΣ)

Πάτρας, 21 Ἀπριλίου 1883

Τὴν 10ην ὥραν τῆς παρελθούσης Τρίτης πλήθος πολὺ περιέμεναν εἰς τὴν προκυμαίαν διὰ νὰ ὑποδεχθῇ τὸν κ. Δεληγιάννην, ἀφικνούμενον, κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα, τὴν ὥραν ἐκείνην.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἐφάνη ἐρχόμενον ἀτμόπλοιον καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησαν αἱ λέμβοι μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ μουσικὴ κατήρχετο ἐκ τῆς πλατείας παιανίζουσα, βεγγαλικά φῶτα ἀνήφθησαν καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν περιεμένετο ν' ἀποβιβασθῇ ὁ κ. Δεληγιάννης.

Ἄλλ' ὅλα ἀπάτη!

Δὲν ἦτο τὸ κομίζον τὸν κ. Δεληγιάννην ἀτμόπλοιον, ἀλλ' ἡ Ἴρις, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγον εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ λιμένος κατευθυνομένη εἰς Κόρινθον καὶ ἡ ὁποία ἐπέστρεψεν διὰ νὰ παραλάβῃ τὸν μείναντα ἐξω μηχανικὸν τῆς.

Ἡ ὥρα ἐν τούτοις παρήρχετο, ἀτμόπλοιον ἄλλο δὲν ἐφαίνετο, καὶ διὰ τοῦτο ὁ κόσμος ἤρχισε ν' ἀποχωρῇ. Ἄλλως τε ψυχρὸς ἄνεμος ἤρχισε νὰ κατέρχεται ἐκ τῶν ὀρέων καὶ ἐκινδύνουν οἱ ἄνθρωποι νὰρπάξωσι καμμίαν Δεληγιαννίτιδα, κατὰ τὴν ἐκφρασιν ἐνὸς δικηγόρου.

Ἐφθασε τὸ μεσονύκτιον καὶ τότε μόλις ἐφάνη κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ κόλπου ἀμυδρὸν τὸ φῶς ἀτμοπλοίου.

Καὶ ἰδοὺ πάλιν αἱ φωναὶ τῶν λεμβούχων, ἡ μουσικὴ παι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 4'3)

Ὁ κῆπος, ὃν περιβάλλουσι τοῖχοι κατὰ μῆκος τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι δενδροστοιχίαι, εἶναι εὐρύς, κατὰφυτος ἐκ λοχμῶν, ἐριμμένων φιλοκάλως καθ' ὅλα τὰ μέρη μετὰ ὥραιον λειμῶνος εἰς τὸ ἡραιωμένον κέντρον ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν καλαθοειδῶν πρασιῶν. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λειμῶνος δεξαμενὴ μετὰ πίδακος, ἐκτινάσσοντος περὶ ἑαυτὸν τὸ ὕδωρ, ὡς βροχὴν ἀδαμαντίνην. Εἰς τὰς δενδροστοιχίας καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων τὰ πτηνὰ κελαδοῦσι.

Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ἀληθὲς Ἑδέμ· μικρὰ γωνία τοῦ Παρδείσου.

Ὁμοί ! ἡ τερπνὴ αὕτη κατοικία, ἐν ἣ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ χαρὰ καὶ εὐθυμία, τρυφερά βλέμματα, θελκτικὰ μειδιάματα, παιδικοὶ εὐθυμοὶ γέλωτες ἢ γλυκὰ ψιθυρίσματα ἐρωτικῶν

ὄντων, εἶναι κατοικία παράφρονος νεάνιδος, ἥς τὸ λογικὸν φαίνεται ὅτι διὰ παντὸς ἐξέλιπε.

Καὶ μολαταῦτα τὴν περιποιῶνται τόσον πολὺ, ἔχει θαλαμηπόλον ἡμερωτάτην, ὑπομονητικὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, πρόθυμον νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας τῆς ἀσθενοῦς παιδὸς, καὶ ἐπαγρυπνοῦσαν διηνεχῶς ἐπ' αὐτῆς. Παρ' αὐτῇ καὶ δι' αὐτὴν διαμένων ἐν τῷ οἴκῳ ὑπῆρχε σοφὸς φρενολόγος ἱατρός, ὁ δόκτωρ Λέγενδρος, ἀνὴρ πεντηκοντούτης λίαν πεπειραμένος, τοῦ ὁποίου αἱ τρίχες προώρως ἐλευκάνθησαν διὰ τῆς ἀκαταπαύστου ἐργασίας.

Ὁ δόκτωρ Λέγενδρος οὐδέποτε διηύθυνε νοσοκομεῖον, οὐδὲ κατέλαβε θέσιν ἐν τοῖς τοῦ κράτους ἢ τοῖς τῶν Παρισίων, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν περιφανὴς διὰ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων του περὶ τῶν νευριτίδων καὶ ἐν γένει περὶ ὅλων τῶν πνευματικῶν παθήσεων.

Προσπενέχθησαν αὐτῷ ὑψηλαὶ θέσεις, ἃς δὲν ἐδέχθη, ὅπως τηρήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ μείνῃ ὅλως ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἔργα του. Ὁ δόκτωρ Λέγενδρος πλεῖστα συνέγραψεν, ἀφιερῶσας τὸν βίον του εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἀφωσιωθείς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ δὲν ἐπλούτισε. Τὰ συγγράμματά του πωλοῦνται, ἀλλὰ τὰς μεγάλας ὠφελείας καρποῦνται οἱ ἐκδόται.

Τὸ παρελθὸν ἔτος, ἡμέραν τινα τοῦ Αὐγούστου, ἀνὴρ καλοσυνδεδυμένος καὶ καλῆς συμπεριφορᾶς ἦλθεν εἰς τὴν μετρίαν κατοικίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Βιέ Κολομβιέ.

ανίζουσα καὶ τὰ βεγγαλικά φῶτα ἀναφθέντα. Οἱ ὀλίγιστοι οἵτινες ἔμειναν συνήχθησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν, αἱ δὲ λέμβοι μετὰ βεγγαλικῶν φώτων περιεκύκλωσαν τὸ φθάσαν ἀτμόπλοιο.

Ἄλλ' ὦ! τοῦ θαύματος! Καὶ πάλιν ἀπάτη!

Δὲν ἦτον οὔτε τὴν τὴν ἀτμόπλοιο τοῦ κ. Γουδῆ, ἀλλ' αἱ «Ἀθῆναι» τῆς Πανελληνίου, ἐρχόμεναι ἐκ Κορίνθου.

Ἐφυγον κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ ὀλίγοι ἐναπομείναντες καὶ μόλις τὴν δευτέραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν ἔφθανε τὸ φέρον τὸν κ. Διληγιάννην ἀτμόπλοιο.

Ὁἷα ἀποτυχία!

Ἐνῶ πρό τινων ὥρῶν θὰ μετέβαιναν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ θὰ ἔβλεπεν ἐκ τοῦ ἐξώστου αὐτοῦ χιλιάδας πολιτῶν περιμένοντας νὰ τὸν ἀκούσῃ, τὴν διέρχεται ἀθωρύβως τὰς ἐρήμους ὁδοὺς τῆς βαθύς κοιμωμένης πόλεως καὶ δὲν συναντᾷ εἰμὴ—τί κακὸς οἰωνός!—τὸν σβύνοντα πρὸ τῆς διαβάσεώς του τοὺς φανούς τοῦ φωταερίου...

Οὔτε ὑποδοχὴ, οὔτε λόγος λοιπὸν τοῦ κ. Διληγιάννη. Ἄλλ' ὁ μόνος σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθεν ἐνταῦθα ἦσαν τὰ δύο εὐλογημένα αὐτὰ πράγματα.

Ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀναπληρωθῇ ἡ ἀποτυχία αὕτη. Καὶ θὰ συνεσκέφθησαν, βεβαίως καὶ θ' ἀπεφάσισαν, διότι τὴν 11ην ὥραν τῆς πρωΐας τῆς χθὲς διεχύθησαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς οἱ λούστοι μὲ τὸ «ἔκτακτον παράρτημα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως».

Ἐπειδὴ, ἔλεγε τὸ παράρτημα, τὸ φέρον τὸς κ. κ. Διληγιάννην, Ζυγομαλᾶν κλπ. ἀτμόπλοιο ἐφθασεν ἀργά, ἀνεβλήθησαν διὰ σήμερον τὴν 5 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἡ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω βουλευτὰς ἐκ μέρους τῆς πόλεως προσφωνήσις καὶ ἡ ἀντιφώνησις τοῦ κ. Διληγιάννη.

Ἡ πρὸ τοῦ ξενοδοχείου αἱ «Πάτριαι» ὁδὸς ἦτο πλήρης

λαοῦ τὴν 5 ὥραν μ. μ. τῆς χθὲς. Οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐξῶσται ἦσαν πλήρεις κυριῶν. Κκι τὸ πλῆθος ὀλοὲν ἤυξανε. Διότι ἀδιακόπως ἤρχοντο καὶ συνεσφαιρόντο καὶ ἐξεχειλίζεν ἡ ὁδός. Κατεγίνοντο εἰς διαλόγους οἱ μὲν, ἐθεῶντο φιλοσοφικῶς τὸ πλῆθος οἱ δὲ, ἐξέχαναν εἰς τοὺς ἐξώστους οἱ ἄλλοι, ὅτε βροντώδης φωνὴ ἔκαμε πάντας νὰ στραφῶσι πρὸς τὸν ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου ἐξώστην.

Ἦτον ὁ κ. Καλλιωντζίης ὁ μέλλων νὰ προσφωνήσῃ. Ἀμέσως ἐφάνη ἀπέναντι καὶ ὁ κ. Διληγιάννης. Ὁ λαὸς τὸν ἐχαιρέτισε διὰ χειροκροτημάτων, ἠκούσθησαν δὲ καὶ φωναί τινες «Ζήτω ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως».

Ὁ κ. Καλλιωντζίης διηρμήνευσε τὸ πνεῦμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ ἐν τῇ πόλει, ἡχῆθη δὲ τὴν συγχρότῃσιν συμπαγοὺς ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁ κ. Διληγιάννης εἶπεν ἀρετὰ, ἀλλ' οὐδὲν εἶπεν.

«Διαφωνοῦμεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν». «Ἡγωνίσθημεν ὀλίγοι κατὰ πολλῶν». «Ἡ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει τὴν συναλλαγὴν.»

Αὐτὸ ἦτον ὅλον τὸ κατηγορητήριον κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅλον τὸ πρόγραμμά του. Τὰ λοιπὰ ἀφώρων περὶ τῶν συναθροίσεων τοῦ λαοῦ, τὰς ὁποίας, εἶπεν, ὅχι μόνον δὲν ἀποκρούει, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐνισχύει.

Ὁ κ. Διληγιάννης ἀπεχώρησεν ἐν σιγῇ.

Ἐνομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀντιτάξωμεν αὐτὸν κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀλλ' ὁ λόγος του διέλυσε τὰς ἐλπίδας μας ταύτας· τὸ πλῆθος διελύθη ἐν ἀπογοητεύσει, πεισθὲν ὅτι ἀλλαγὴν πρέπει ν' ἀναζητήσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἀχαιός.

— Κύριε ἰατρὲ, τῷ εἶπεν, ὀνομάζομαι Λαγγάρδ, εἶμαι ἀπεσταλμένος ὑπὸ τοῦ συναδέλφου καὶ φίλου σας δόκτορος Β... τοῦ ὁποίου ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή· εὐαρεστήθητε νὰ τὴν ἀναγνώσητε.

— Ὁ φίλος, κύριε, εἶπεν ὁ ἰατρὸς, ἀφοῦ τὴν ἀνέγνω, σὰς συνιστᾷ θερμότατα· τί ὀφείλω νὰ πράξω διὰ νὰ σὰς εὐαρεστήσω;

— Νὰ παράσχητε τὴν ἀρωγὴν σας εἰς δυστυχῇ νεάνιδα προσβληθεῖσαν ἐσθλάτῃ ὑπὸ φρενοβλαβείας.

Ὁ διδάκτωρ Β... θὰ εἶπεν ὅτι ὅλον τὸν καιρὸν μου ἔχω ἀφιερωμένων εἰς τὴν ἐπιστήμην· συγγράφω καὶ ἀπὸ πολλοῦ παρήτησα πᾶσαν θεραπείαν.

— Μάλιστα, μάλιστα, γνωρίζω· ἀλλὰ καὶ τι μὲ λέγει ὅτι ἡ προσφιλέῃ μοι ἀσθενὴς μόνον εἰς ὑμᾶς πρέπει νὰ ἀνατεθῇ, καὶ ὅτι ἐκτὸς ὑμῶν οὐδὲν δύναμαι νὰ ἐλπίζω. Ἡ νεᾶνις εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἰατρὲ· μόνον νὰ τὴν ἴδητε καὶ νὰ θελήσῃτε νὰ τὴν θεραπεύσητε. ὦ! θὰ τὴν θεραπεύσητε, εἶμαι περὶ τούτου πεπεισμένος. Ἀκούσατέ με, ἰατρὲ, ἀκούσατέ με· ἡγόρευσα μικρὰν οἰκίαν καὶ κῆπον ἐν Σατοῦ, ὅπου ἐνεκατέστησα τὴν δυστυχῇ πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ ταῦτα θὰ ἀφηγῶμαι πῶς ἡ δυστυχὴς κόρη ἀπώλεσε τὸ λογικόν, ἤδη σὰς προτείνω ν' ἀφήσῃτε τὸν οἶκόν σας καὶ ν' ἀποκατασταθῇτε ἐν τῷ οἰκίσκῳ τοῦ Σατοῦ, ὅστις θὰ γίνῃ καὶ δικός σας, διότι ἐγὼ δὲν κατοικῶ ἐκεῖ. Δὲν θέλω, ἰατρὲ, δὲν θέλω νὰ ἀφήσῃτε τὴν πολυτίμον ἐργασίαν σας· θὰ λάβῃτε τὰ βιβλία τὰ χειρό-

γραφά σας καὶ ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα ἐν μέσῳ τῆς σιωπῆς, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ὁ γόνιμος νοῦς, ἐν τῇ γαλήνῃ θεληκτικῆς μοναξίας, ἔχοντες πλησίον, ἐνώπιον ὑμῶν, τὴν ἀσθενῆ, θὰ δυνηθῇτε νὰ ἐργασθῇτε ὅσον θέλετε. Θὰ ἔχητε ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας ὅσους ὑπηρετὰς κρίνετε ἀναγκαίους καὶ θὰ τοὺς ἐκλέξετε σεῖς. Δὲν κάμνω λόγον, ἰατρὲ, περὶ τῆς ἀντιμισθίας, ἢν θὰ ὀρίσητε. Δόξα τῷ Θεῷ, ἔχω περιουσίαν, διὰ ν' ἀμείβω ἐπαρκῶς τὰς πρὸς ἐμὲ ἀποδιδόμενας ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἴκου σας θὰ σὰς δώσω εἴκοσι πέντε ἢ τριάκοντα χιλιάδας φράγκων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ δύναμαι ν' ἀνοίξω δι' ὑμᾶς πίστωσιν ἀπεριόριστον εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Γαλλίας.

Ὁ ἰατρὸς ἐδίστασεν ἀκόμη ἱκανῶς, ἀλλὰ τέλις πεισθεὶς οὐχὶ ἀπὸ τὰς λαμπρὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Λαγγάρδ, ὅσον ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειαν, τὸν περιπαθῇ τόνον τῆς φωνῆς του καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ἐνέπνεε, παρεδέχθη. Αὐθημερὸν δὲ τὴν ἐσπέραν, ἀφοῦ παρέλαβε τὰ βιβλία του, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν ἀπεχωρίζετο, ἐγκατέλιπε τὴν ὁδὸν «Βιὲ Κολομβιέ» καὶ ἐγκαθίστατο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σατοῦ.

Ἄν καὶ εἶχε τὴν ἄδειαν νὰ παραλάβῃ πολλοὺς δούλους, διετήρησε μόνον τὴν γηραιὰν ὑπηρετρίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο συνειθισμένος, καὶ ἥτις ὑπὸ τὴν μαγειρικὴν ἐποψὴν ἐγνώριζε πάσας τὰς κλίσεις του, ἀπλᾶς ἄλλως, καὶ παρέλαβεν ἄλλην τινα γυναῖκα ἵνα ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς ἀσθε-

ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε προηγ. φύλλον).

Ἡ Ἡμερησία ὁμως δὲν παραδέχεται τοιούτου εἶδους ἰδέαν· εἰς τρόπον ὥστε πίπτει αὐτή. . .

Ἡμεῖς ὁμως τὴν σηκόνομεν ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς ἀπὸ τρίποδος ἢ τετράποδος· λογικῆς, καὶ λέγομεν στηριζόμενοι εἰς λόγους φυσιολογικοὺς, ἀνατομικοὺς καὶ βιολογικοὺς ὅτι ὁ κύων, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος, δύναται νὰ ἐννοῇ τὰ ὀπτικὰ σύμβολα τὰ παριστῶντα τὰ ἀντικείμενα τῆς φύσεως ἢ τὰ διερμηνεύοντα τὰς σχέσεις αὐτῶν καὶ ἐπομένως ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν συμβόλων τούτων εἶνε δυνατόν νὰ ἐννοῇ τὸν ἐξω κόσμον, ὡς τὸν ἐννοεῖ σήμερον, ὅποτε ἀκόμη δι' αὐτὸν δὲν παρίστανται ὑπὸ μορφὴν συμβόλων εἴτε ἡχητικῶν, ὡς εἶνε αἱ λέξεις, εἴτε ὀπτικῶν, ὡς εἶνε τὰ γράμματα. Διότι τί ἄλλο εἶνε ὁ λόγος εἰμὴ ἡχητικὴ συμβολικὴ παράστασις τῆς φύσεως μεθ' ὧν τῶν γεγονότων αὐτῆς καὶ ὧν τῶν φαινομένων τοῦ βίου μας καὶ τῆς σχέσεώς μας πρὸς αὐτήν; Ὁ λόγος εἶνε ἱερογλυφικὴ οὕτως εἰπεῖν περίληψις καὶ ἐν ταύτῃ παράστασις τοῦ εἶναι μας καὶ τοῦ ἐκτός· ἡμῶν εἶναι· δύναται νὰ τὴν παριβάλλῃ τις πρὸς τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον διευκολύνει τὴν συναλλαγὴν ὧν τῶν ἀμοιβαίων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ὁ λόγος τὴν συνεννόησιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ δύναται τὸ χρῆμα ἐπίσης νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱερογλυφικὴ παράστασις τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ὀπτικὸν σύμβολον, ἥτοι τὰ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται αἱ λέξεις.

Σήμερον καθήμενοι ἐν τῷ δωματίῳ μας, δυνάμεθα νὰ διευθυνώμεν διὰ τοῦ λόγου ἢ τῆς γραφῆς πολὺπλοκον ἐργασίαν θέτοντες εἰς κίνησιν ἀνθρώπους καὶ ζῶα καὶ ἀντικείμενα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ μας· ἐν ἐλλείψει δὲ τῶν

μέσων τούτων τῆς συνεννόησεως θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν κωμικὴν θέσιν νὰ συνεργαζώμεθα καὶ νὰ κινώμεθα μετὰ τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποδείξωμεν ἐργασίαν τινα, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ κατωτέρως τάζεως ζῶα. Καὶ τοῦτο ὁμως θὰ συνέβαινε μέχρι τινος, διότι πάντοτε ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν μας σημεῖα συνεννόησεως εἴτε καθαρῶς ἐκ μαθήσεως εἴτε μιμούμενα τὴν ἐξω φύσιν· τοιαῦτα δὲ εἶνε αἱ χειρονομίαι, αἱ στάσεις καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου ὡς καὶ διάφορα ἀντικείμενα σημαίνοντά τι ἀναλόγως ὠρισμένων περιστάσεων· εἰς τοὺς ἀγρίους λαοὺς τὰ τελευταῖα ταῦτα εἶνε ἐν μεγίστῃ χρήσει καὶ ἰσοδύναμα ἢ καὶ ἀνώτερα ὡς μέσα συνεννόησεως ἀπὸ τὰς ἀνθρώπους σχεδὸν λέξεις των.

Πολλοὶ κύνες ἐννοοῦν τὸν κύριον των ἐκ τοῦ τόνου τῆς ὁμιλίας τοῦ ἢ τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου καὶ τῆς κινήσεως τῶν χειρῶν, πρὸς δὲ καὶ ἐξ ἀπλῆς ἐπιδείξεως ἀντικειμένου τινος· οὕτω φέρ' εἰπεῖν ἐπὶ τῇ παρουσιάσει νομίσματος ἢ καλὰθου ἢ μανδηλίου κτλ., ὁ κύων ἐκτελεῖ πράξεις πολὺπλοκούς, μεταβαίνων π. χ. εἰς κατάστημα πρὸς ἀγορὰν πράγματός τινος ἢ μεταφορὰν ἀντικειμένου τινος κτλ., ἐκτελῶν ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὑπηρεσίαν, ἣν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ ἐξετέλει καὶ ὁ ἄνθρωπος εἴτε παρακινούμενος πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ λόγου εἴτε μόνον ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐπιδείξει ἀντικειμένου τινος· ὑπὸ τοῦ κυρίου του· διότι ὁ αὐτὸς φυσιολογικὸς καὶ ἀνατομικὸς μηχανισμὸς ὑπάρχει καὶ εἰς τοὺς δύο πρὸς ἐκτέλεσιν ὁμοίας πράξεως. Εἰς τὸν μὴ ἡλικιωμένον ἄνθρωπον ὡς καὶ εἰς τὸν παθόντα τὸν ἐγκέφαλον εἴτε ἐν καιρῷ ἀκόμη τῆς κηδεύσεως εἴτε μετὰ ταῦτα, οὔτε αὐταὶ αἱ στοιχειώδεις πράξεις εἶνε δυνατόν νὰ ἐκτελεσθῶσι καὶ καταντᾷ ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀπλοῦν ζωόφυτον. Μυριάδες μυριάδων τοιούτων παραδειγμάτων ὑπάρχουσιν.

Ἦ; ἐκ περισσοῦ ὁ Κύων ὄχι μόνον ἐκ τοῦ τόπου ἢ τῶν χειρονομιῶν ἐννοεῖ τὸν κύριόν του, ἀλλὰ τινὲς εὐφύστεροι

νοῦς, ἀποσταλεῖσαν ὑπὸ τοῦ φίλου τοῦ ἱατροῦ Β., ὅστις εἶχεν ἐκλέξει αὐτὴν μετὰ τῶν καλλιτέρων νοσοκόμων.

Ὁ ἱατρὸς Λέγενδρος εἰργάζετο ἐν τῷ γραφείῳ του, ἀπρὸς σχολημένος ὢν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν σελίδος βιβλίου ὀγκώδους ὡς τὸ λειτουργικόν.

Τῆς θύρας τοῦ γραφείου ἀνοιχθείσης ἐλαφρῶς ὁ ἱατρὸς ἤγειρε τὴν κεφαλὴν.

— Ἄ! κύριε Λαγγάρδ, ἀνέκραξε.

— Σὰς διατάραξα εἰς τὴν ἐργασίαν σας.

— Σεῖς νὰ μὲ διαταράξετε! ποτέ!

Κλείσας τὸ ὀγκώδες βιβλίον καὶ ἐγερθεὶς ἤψατο τῆς χειρὸς τοῦ κ. Λαγγάρδ.

— Ἀναχωρῶ αὐριο, εἶπεν αὐτός, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ὀρίσω ἐπὶ πόσον· δὲν ἠθέλησα δὲ νὰ ἐπιχειρήσω τὸ ταξίδιον τοῦτο χωρὶς νὰ ἔλθω νὰ σὰς ἀποχαιρετήσω καὶ νὰ ἐρωτήσω ἂν ἔχετε ἀνάγκην χρημάτων.

— Ἀλλὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν στερούμεθα ἐδῶ τίποτε· ὅτε πρὸ δέκα πέντε ἡμερῶν ἦλθατε, εἶχον εἰσέτι περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας φράγκων· ἐκτοτε μέχρι σήμερον ἐδαπανήθησαν μόνον ὀλίγα ἑκατοστάριχα.

— Εἴσθε πολὺ οἰκονόμος, ἀγαπητέ μου ἱατρέ!

— Ἀπεναντίας· ἐγὼ εὐρίσκω ὅτι δαπανῶ πολλὰ.

— Ὡ!

— Ἄ! εἶπεν ὁ κ. Λέγενδρος ἀστεῖως, πρέπει λοιπὸν,

διὰ νὰ σὰς εὐχαριστήσω, νὰ ρίπτω ὡς χαλίκια εἰς τὸν Σηκουάνα τὰ χρυσὰ λουδοβίκεια;

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμεδιόασεν.

— Ἄφες, ἱατρέ, εἶπε, μὴ δυσχερετῆσθε.

— Ἀλλ' ἀληθῶς, πάντοτε ἔρχεσθαι καὶ μ' ἐρωτᾶτε: «ἱατρέ, θέλετε χρήματα;» Εἴσθε ἀνὴρ γενναῖος, μεγαλοπρεπής, ἔχει καλῶς· εἴσθε εἰς Κροῖσος, εἰς Ναβῶβ, ἴσως καὶ πλουσιώτερος αὐτῶν, ἔστω καὶ τοῦτο· ἀλλὰ, κύριε, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοῦτο λόγος, ὥστε ἐκεῖνοι ποῦ σὰς ὑπηρετοῦν νὰ ρίχνουνται στὰ χρήματά σας, ὡς οἱ κύνες εἰς τὴν ἄγρην! Μοὶ ἔχετε εἶπει: «Μὴ ἀποβλέπητε εἰς τὰς δαπάνας». Καὶ ἐγὼ δαπανῶ ὅσῳ δύναμαι· ζῶ ἐδῶ ὡς μέγας κύριος! Μὴ μὲ ὀμιλεῖτε λοιπὸν, παρακαλῶ, περὶ χρημάτων πλέον.

— Σὰς ὑποσχομαι ὅτι ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ περιμένω νὰ μοῦ ζητᾶτε.

— Ὡραία, προτιμῶ αὐτὸ καλλίτερα.

— Πολὺ καλὰ, ἱατρέ, πῶς ἔχει σήμερον;

— Πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ἀπήντησεν ὁ κ. Λέγενδρος ἀναλαμβάνων. . .

— Προηγουμένως μοῦ ὀμιλεῖτε περὶ συμπτωμάτων, τὰ ὁποῖα παρετρεῖτε, καὶ τὰ ὁποῖα σὰς ἐφαίνοντο εὐνοϊκά· μήπως δὲν ἀναφαίνονται πλέον;

— Ὁχι, ἐξακαλουθῶ νὰ τὰ παρατηρῶ πάντοτε, ἀλλὰ δὲν εἶνε ὡς πρότερον συνεχῆ.

εὐνοοῦν καὶ τὰς λέξεις· οὕτω ὡς ἀναφέρει μεγάλη τις αὐθεντικότης, ὁ Δοῦμπος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ὅτι μία χωρική εἶχε δώσει ὀνόματα εἰς ὅλας τὰς ἀγελάδας τῆς· ὅταν δὲ ἤθελε νὰ τὰς ἀμέλξῃ ἔλεγεν πρὸς τὸν πιστὸν τῆς κῦνα πῆγαινε νὰ μὲ φέρῃς ἐδῶ, φέρ' εἰπεῖν, τὸν Μαργούλα· ὁ κῦν ἐτρεγεν ἀμέσως εἰς τὴν ἀγέλην, ἀνεύρισκε τὴν Μαργούλαν, ἐπῆδα πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς, τὴν ἔσυρε ἐκ τῆς οὐρᾶς τῆς, τὴν ἐχώριζεν ἐκ τῶν ἄλλων γαλακτοφόρων συνιδέλων τῆς καὶ τὴν ὠδήγει πρὸς τὴν χωρικήν πρὸς ἀμελξίν· ἀκολουθῶς ὠδήγει τὴν Ὀμορφούλαν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς καὶ τοῦτο ὅχι καθ' ὠρισμένην σειρὰν, ἀλλὰ οἷανδ' ἡποτε ἤθελεν ἡ χωρική.

Προχθὲς ἀκόμη ἐθεώμην παράστασιν θεατρικὴν ἐκ σκύλων· μεταξὺ δὲ πολλῶν ἀξιοθαυμάστων ἀναφέρω καὶ τὰ ἑξῆς· Εἷς σκύλος εἶχεν ἐνώπιόν του πολλὰς φωτογραφικὰς εἰκόνας ἐπισήμων προσώπων, οἷον βασιλέων, πριγκίπων, πολιτικῶν κτλ. Ἐλέγαμεν εἰς τὸν κῦνα· δεῖξέ μας τὸν αὐτοκράτορα· καὶ ἀμέσως, ποῦ λές, ἐσκάλιζε τὰς εἰκόνας καὶ μᾶς ἐχώριζε τὸν αὐτοκράτορα· δεῖξέ μας τὸν διάδοχον καὶ μᾶς ἐδείκνυε τὸν διάδοχον. Ἄλλο· εἰς μίαν τράπουλαν χαρτιά· δεῖξέ μας τὸν φάντε καρὸ ἢ τὴν ἱντάμα σπαθί κτλ. καὶ τὴν εὕρισκε πάλι. Ἄλλο ἀξιοθαύμαστον. Πόσα κάμουν πέντε καὶ 3· ὁ σκύλος ἐκτύπα τὸ πόδι του κάτω 8 φορές. Ἄν προσθέσῃς ἀκόμη δύο, πόσα κάμουν· ἐκτύπα 10 φορές, ἂν ἀφαιρέσῃς ἑξ· πόσα κάμουν. Μετὰ τὴν σκέψιν ἐκτύπα 4 φορές κτλ. κτλ.

Ὅταν ἐδεικνύαμε τὴν ὥραν, μᾶς ἔλεγε ἀμέσως διὰ τοῦ ποδός του τί ὥρα ἦτο· πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν τὸ ξέρου.

Παραλείπομεν νὰ ἀναφέρωμεν πολλὰς ἄλλας εὐφυστάτας πράξεις τῶν κυνῶν μελετηθείσας καὶ παρατηρηθείσας ψυχολογικῶς ὑπὸ φυσιολογικῶν μεγάλου κύρους. Δὲν μένει

λοιπὸν οὐδεμία ἀμφιβολία κρίνων τις ἐκ τῶν πειραμάτων, τῶν παρατηρήσεων, τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς ἀνατομίας, ὅτι ὁ κῦν εἶνε δυνατόν διὰ τοῦ αὐτοῦ μηχανισμοῦ δι' οὗ καὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐννοῇ τὸν κόσμον, διὰ τῶν συμβόλων. Ὁ κῦν θὰ δύναται ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἀναγινώσκῃ ἐπιστολὴν, ἢν θὰ τῷ δεικνύετε· θὰ μᾶς εἶνε ὁ καλλίτερος βοηθὴς, ὁ τιμιώτερος καὶ εὐγενέστερος ὑπάλληλος διὰ τῆς παιδείας ὁ νοῦς του τεραστίως ἐντὸς ὀλίγου χρόνου θὰ αὐξήσει καὶ θὰ εὐρεθῇ εἰς θέσιν κομικοτραγικὴν βλέπων τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ διανοίας καὶ στώματός του· θὰ ὑπερτερῇ διανοητικῶς πολλῶν ἀγρίων καὶ βαρβάρων καὶ πολιτισμένων λαῶν, ἀφοῦ ἤδη ἡθικῶς ὑπερτερῇ ὅλων, διανοητικῶς δὲ λαῶν τινῶν τῆς Ἀφρικῆς, περὶ ὧν διηγείται εἰς Ἄγγλος ὅτι ἐπὶ ἑξ μῆνας ἐκοπίασε διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ διδάξῃ εἰς ἓνα ἀφρικανικὸ ἀνδρόγυνον νὰ μετρᾷ μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 10 !! Καὶ δὲν τὸ κατώρθωσε !!

Ὁ κῦν ἐντὸς ὀλίγων αἰώνων θὰ ἀναμιχθῇ πλειότερον εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου· θὰ καταλάβῃ θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν του· ἡ κυνικὴ ἱστορία θὰ καταστήσῃ ἀνθρωπίνη, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη κυνική· θὰ ἀποκτήσουν κυνικοὺς φιλοσόφους, κυνοβούλιον· θὰ πολεμήσουν ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων των, ἐὰν μάλιστα φανῇ καμμία σκύλλα ὡς ἡ Λουίζα Μισέλ· θὰ πολιορκήσουν τῆς πειραματικῆς παθολογίας τὰ ἐργαστήρια καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ἱατρῶν, οἵτινες ὡς ἱεροδικασταὶ διὰ τῶν σκληροτάτων βασανιστηρίων τοὺς τυραννοῦσι· θὰ φωνάζουν, θὰ γαυγίζουν ὑπὲρ τοῦ δικαίου· θὰ ἀναδείξωσι κυνικοὺς πολιτικοὺς, ἂν καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχει πολὺ ἑλλειψις τοιούτων· θέλει ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς ἡ ἐκτέλεσις τῶν συζυγικῶν καθηκόντων ἐν μέσῃ ὁδῷ· καὶ τέλος θὰ ἀπαιτησῶσι καὶ θὰ συμμορφωθῶσι πρὸς ὅτι ἀπαιτεῖ ὁ κυνικὸς πολιτισμὸς τῆς σήμερον καὶ τοῦ μέλλοντος· τὸ πλατωνικὸν ἰδεῶ-

— Τὸ ὁποῖον σημαίνει, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ ἀναστενάζων, ὅτι αἱ χρησταὶ ἐλπίδες δὲν πραγματοποιοῦνται.

— Ὑπάρχει βεβαίως κάποια βελτίωσις εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ἀσθενούς, ἀλλὰ τόσον ὀλίγον ἐπαισιοτή· ..

— Ὡστε δὲν δύνασθε νὰ μοῦ πῆτε ἀκόμη, ἐλπίζω.

— Ἐὰν δὲν εἶχα ἐλπίδας, δὲν θὰ ἦμην πλέον ἐδῶ.

— Ἰατρε, μοῦ τὸ λέγετε ἴσως διὰ νὰ μὲ καθησυχάσητε.

— Ἡ μανία τῆς προστατευομένης σας, κύριε Λαγγάρδ, δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀθεράπευτοι· δυνάμεθα ἄρα νὰ ἔχωμεν ἀκόμη ἐλπίδας. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω καὶ ὅτι θὰ θεραπευθῇ. Ἀπὸ πενταετίας ἡ ἐπιστήμη ἔκαμε μεγάλας προόδους· ἐὰν ἐν πολλαῖς περιπτώσεσιν εἶναι βεβαία περὶ ἐκυτῆς, πολλάκις ὅμως βρῖναι σιὰ στυγερά. Ὅστις εἶπῃ ὅτι τὴν δεῖνα ἐποχὴν, τὴν δεῖνα ἡμέραν, τὴν δεῖνα ὥραν θὰ συμβῇ τοῦτο, οὗτος κύριε, ἤθελεν εἶσθαι μέγας τις ἱατρός, ὁ περιφανέστερος τῶν σοφῶν, θεός.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐκλινε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους.

— Δυστυχῇ Ἰάκωβε ! δυστυχῇ Ἰωάννα ! ἐψιθύρισε.

— Θέλετε νὰ τὴν ὀδητε ; ἠρώτησεν ὁ ἱατρός μετὰ μίαν στιγμὴν.

— Μάλιστα, ἱατρε, μάλιστα.

— Εἶναι εἰς τὸν κῆπον.

Ἡ Ἰωάννα ἐκάθητο ἐπὶ θρανίου ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγαλοπρεποῦς ἀκακίας. Ἦτο περιβεβλημένη διὰ μαγευτικῆς ἀμπεχόννης ἐκ ροδοχρόου καζιμρίου, ἣν περιέσφιγγε ζώνη ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος καὶ ἐφόρει ὑποδήματα ἐξ ὑφάσματος ὁλοσηρικοῦ ἐπίσης πορφυροχρόου.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς μέλαινα κόμη τῆς ἐπιπτε μέχρι τῶν ἰσχιῶν πεπλεγμένη εἰς δύο πηχεῖας ψιᾶθους, ὧν αἱ ἄκραι ἦσαν προσδεδεμέναι διὰ ταινιών.

Ἡ στάσις αὐτῆς κεκλιμένην ἐχούσης τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου ἦν ὅλως μελαγχολικὴ, ἡ ὥχρᾶ μορφή τῆς ἦτο γαλήνιος, ἀλλ' ἄνευ ἐκφράσεως, οἱ πάντοτε γλυκεῖς ὀφθαλμοὶ τῆς, δὲν ἐξωγονοῦντο πλέον ὑπὸ οὐδεμιᾶς λάμψεως. Ὅπως τὸ λογικὸν ὁμοίως καὶ τὸ βλέμμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἀντανάκλασις τῆς σκέψεως, ἦτο ἐσθραμμένον.

Ἐν τῇ ὀριστερᾷ χειρὶ ἐκράτει ρόδον καὶ ἐνῶ διὰ τῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς ἐτίλλε τὰ φύλλα αὐτοῦ, διὰ τῆς ἡδεῖας καὶ θηηνώδους φωνῆς τῆς ἦδε τὸ ἐπόμενον ᾄσμα :

« Πόσον εὐθυμοὶ, ὠραῖοι εἰν' οἱ νέοι τοῦ χωρίου !
ἀπόσοι δὲν ἀναστενάζουν, ὅταν βλέπουν τὴν Σουζόννη !
ἀλλ' αὕτῃ γελᾷ καὶ λέγει, ὅταν τοῖς προτείνουν γάμον :
« Τὴν φοβοῦμαι τὴν ἀγάπην· ἄφες τὴν Σουζόννην μόνην.

(Ἀκολουθεῖ)